

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. január 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A bünszövetségben, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott** társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2018. június 21. napján kihirdetett . . ./67. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

II. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntették (Btk. 176. § (1) bekezdés) minősíti.

A szabadságvesztés mértékét 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vagyonelkobzással érintett és a Magyar Államkincstárban található külföldi fizetési eszközök nyilvántartási száma Bü.... és

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I. r. vádlott és **II. r. vádlott** által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába. **II. r. vádlott** esetében 4 (négy) napi házi őrizetben töltött idő felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

A másodfokú eljárásban felmerült 38 100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Debreceni Törvényszék a 2018. június 21. napján kelt . . ./67. számú ítéletével **I. r. vádlott** vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1), (2) bekezdés a/ pont, (3) bekezdés] miatt 6 év 2 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II. r. vádlottat szintén, mint társtettet kábítószer-kereskedelem [Btk. 176. § (1), (2) bekezdés a/ pont] büntették elkövetése miatt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjáról, a kényszerintézkedés beszámításáról, a bűnjelekről és a vagyonelkobzásról, továbbá a bűnügyi költségről.

A törvényszék marasztaló döntést hozott **III. r. vádlottal** szemben is, az ő vonatkozásában az elsőfokú ítélet 2018. június 25. napján jogerőre emelkedett, ezért e vádlottra a büntetőeljárásról szóló, 2018. július 1. napjától hatályos 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. §-ának (9) bekezdése értelmében a felülbírálat nem terjedt ki.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész kizárólag **I. r. vádlott** terhére jelentett be fellebbezést, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés alkalmazása végett, egyebekben tudomásul véve a döntést.

Az I. r. vádlott és a védője a büntetés enyhítése érdekében éltek jogorvoslattal, míg **II. r. vádlott** és a védője téves jogi minősítés, a büntetés jelentős enyhítése céljából jelentették be a fellebbezésüket.

A védők utóbb írásban részletesen indokolták a jogorvoslatukat. Mindkét védő vitatta a bünszövetség megállapítását, és amellett érveltek, hogy erre a bizonyítékok nem tartalmaztak semmilyen „kézzelfoghatót”, ezért ennek mellőzésére tettek indítványt és mindketten a kiszabott büntetés jelentős enyhítését tartották szükségesnek. E körben a II. r. vádlott védője az ítélet belső aránytalanságára is rámutatott.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést **I. r. vádlott** terhére továbbra is fenntartotta, egyben alaptalannak ítélte a védelmi jogorvoslatokat, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására tett indítványt azzal, hogy az ítélőtábla a **I. r. vádlottal** szemben kiszabott fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát lényegesen emelje fel, egyebekben pedig hagyja helyben a törvényszék határozatát.

A Be. 868. §-ának (1) bekezdésében írtak szerint e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntető eljárásokban.

A bejelentett fellebbezésekre figyelemmel a másodfokú bíróság az érintett vádlottakkal szemben a törvényszék ítéletét a Be. 590. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 599. §-ának (1) bekezdését. A felülbírálat terjedelme a Be. 590. §-ának (1) bekezdése szerint teljeskörű, a korlátozott felülbírálat új szabályai a jelen ügyben nem alkalmazhatók, mivel a fellebbezések bejelentésére akkor került sor, amikor ezek a jogi normák (Be. 583. és 584. §) még nem voltak hatályban.

Az ítélőtábla az I. és II. r. vádlottakkal szemben a teljeskörű felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítás során betartotta a büntetőeljárás szabályait és a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte. A feltárt bizonyítékokat értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett.

Ugyanakkor a lehallgatott telefonbeszélgetések tartalmának értékelésekor nem volt figyelemmel arra az alapvető eljárási alapelvre, miszerint a vád bizonyítása a vádlót terheli és a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére (Be. 7. § (1) és (4) bekezdése). Az elsőfokú bíróság az I. és II. r. vádlott közötti telefonbeszélgetések tartalma kapcsán maga is megállapította, hogy azok egyike sem tartalmaz semmilyen konkrétumot, a vádlottak találkoztól beszéltek meg konkrét cél nélkül, ami arra utal - a bíróság álláspontja szerint -, hogy „valamilyen olyan találkozóra kerül sor, amelynek semmi köze nincs az I. és a II. r. vádlottak által említettek szerint zöldségfelvásárláshoz, netán autószereléshez, vagy más termény értékesítéséhez, hiszen nem beszélnek konkrétan semmiről, mennyiségekről sem, így a bíróság meglátása szerint ezen találkozásokra azért kerülhetett sor, hogy I. és II. r. vádlott között kábítószer cseréljen gazdát” (ítélet 27. oldal 2. bekezdés vége).

Ugyanilyen feltételezést tartalmaz az ítélet 32. oldal 5. bekezdése a vonatkozásban, hogy a törvényszék miért nem fogadta el a II. r. vádlott azon védekezését, hogy az I. r. vádlottal kizárólag zöldség, gyümölcs értékesítése okán álltak kapcsolatban. Megfogalmazása szerint: „A közöttük lévő szoros kapcsolat egyértelműen megállapítást nyert a híváslista alapján és a rögzített beszélgetések tartalmának lényegtelenége is egyértelműen csak azt támasztotta alá, hogy közöttük is történt kábítószer átadás”.

A bizonyítékokat a bíróság széles körben mérlegelheti, azonban a mérlegelésnek nem feltételezéseken, hanem tényeken kell alapulnia, és ha valami kétséget kizáróan nincs bizonyítva, azt nem lehet a terhelt terhére értékelni. Abból ugyanis, hogy az I. és a II. r. vádlottak között lehallgatott telefonbeszélgetések tartalma még áttételesen sem tartalmaz semmilyen konkrétumot, nem lehet olyan következtetést levonni, hogy az ekkor megbeszélte találkozások csak és kizárólag marihuána értékesítése céljából történtek. A ténybeli következtetés akkor helytálló, ha a további tényre következtetés alapjául szolgáló tény kétséget kizáróan bizonyított, ennek hiányában a következtetés megalapozottsága vizsgálhatatlan.

A most leírtakból következően az ítéletábra az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 593. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján a tényállást helyesbíti a következők szerint:

Az elsőfokú ítélet 8. oldal 6-7-8. bekezdéseit mellőzi, ahogy a 10. oldal 4. bekezdéséből a „**II. r. vádlottól**” mondatrészt is.

Az érintett vádlottaktól le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma becsléssel a BSZKI táblázatban írtak szerint a vádlottakra legkedvezőbb mértékben lett megállapítva.

A tényállás ezzel megalapozott és a Be. 591. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó. Ezen irányadó tényállás alapján a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére okszerű következtetést vont le. Az egészséget veszélyeztető bűncselekmény jogi minősítése **I. r. vádlott** esetében helyes, miként a bünszövetség megállapítása is, figyelemmel a közte és **III. r. vádlott** közötti kapcsolatra. Ezzel szemben, mivel a bünszövetséget, mint minősítő körülményt **II. r. vádlott** esetében nem lehetett megállapítani, mert ennek semmilyen ténybeli alapja nem volt, ezért az általa elkövetett bűncselekmény a Btk. 176. §-ának (1) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntetnének minősül. Ezen alapeset büntetési tétele kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

A kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásait forgalmazó típusú tevékenységek alkotják, mint például a kínálás, az átadás, a forgalomba hozatal, a kereskedelem, stb. A kábítószer-kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala, mivel felölel minden olyan tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így például a kábítószernek kereskedelem céljából való megszerzését, készletezését, csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását (1/2007. Büntető Jogegységi határozat). **I. r. vádlott** és **II. r. vádlottak** a kábítószer-kereskedelem büntetettét valószínűsítették meg, figyelemmel az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érvelésére is.

Az irányadó tényállás alapján a II. r. vádlott társtettesi minőségére utalást mellőzte az ítéletábra, mivel a bűncselekményt a Btk. 13. §-ának (1) bekezdésében írt tettesként követte el.

Az elsőfokú bíróság feltárta a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek részben elírás miatt helyesbítendő. II. r. vádlott büntetlen előéletű, amit enyhítő körülményként

értékelt is a törvényszék, így értelemszerűen a büntetett előéletet nem lehetett a terhére figyelembe venni, nyilvánvalóan elírás történt. E vádlott esetében a társas elkövetésnek sincs súlyosító hatása.

II. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy kábítószer fogyasztott (ítélet 9. oldal utolsó bekezdés), mely cselekménye külön nem minősíthető, mert az beleolvad a súlyosabban minősülő és terhére megállapított bűncselekménybe, figyelemmel a Btk. 178. §-ának (6) bekezdésére.

I. r. vádlott vonatkozásában az irányadó középérték - amelyre a törvényszék is utalt az ítéletének indokolásában - helyesen 12 év 6 hónap, mivel a Btk. 176. §-ának (3) bekezdésében írt bűncselekmény büntetési tétele öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság jóval e 12 év 6 hónap alatt szabta ki I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés mértékét, amivel teljes mértékben értékelte a javára szóló enyhítő körülményeket, különösen a büntetlen előéletét, valamint az elfogadott, feltáró jellegű beismerő vallomására, ami a tényállás alapjául szolgált. A kiszabott büntetés igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és e vádlott társadalomra veszélyességéhez, szükséges a Btk. 79. §-ában írt büntetési cél érvényre juttatásához, ezért enyhítésére az ítéletábra nem talált törvényes lehetőséget, ahogy a súlyosítására sem, figyelemmel a kábítószer együttes hatóanyag-tartalmának mennyiségére.

A **II. r. vádlott** terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése megváltozott. A terhére megállapított bűncselekmény már felhívott büntetési tételére tekintettel e vádlott esetében az irányadó középérték öt év. A büntetés kiszabásakor a belső arányosságot is szem előtt tartva figyelemmel kellett lenni a **III. r. vádlottal** szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával jogerősen kiszabott büntetés mértékére. A **II. r. vádlott** vonatkozásában az enyhítő szakasz alkalmazására az ítéletábra nem látott lehetőséget, azonban nyomatékkal értékelve a büntetlen előéletét és a terhére megállapított kábítószer hatóanyag-tartalmának együttes mennyiségét, a másodfokú bíróság a törvényi minimum közelében határozta meg a szabadságvesztés mértékét és ehhez igazítva enyhítette a közügyektől eltiltás tartamát is a rendelkező részben írtak szerint.

A Btk. 37. §-ának (2) bekezdése értelmében **II. r. vádlott** vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

Törvényesen került sor az érintett vádlottak esetében a vagyonekbevételek alkalmazására, amelynek indokai helytállóak. E körben a külföldi fizetőeszközök nyilvántartási száma helytelenül került rögzítésre az elsőfokú ítéletben, amit az ítéletábra korrigált.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét a Be. 606. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 605. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A házi őrizet további beszámítására a Btk. 92. §-ának (1) bekezdése alapján került sor, **II. r. vádlott** vonatkozásában a Btk. 92. §-a (3) bekezdésének a/ pontjára is figyelemmel.

A **II. r. vádlottat** érintő eredményes fellebbezés folytán a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezés a Be. 613. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2019. január 17.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Debreceni Törvényszék . . ./67. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal **I. r. vádlott** és **II. r. vádlottak** vonatkozásában is jogerős.

Debrecen, 2019. január 17.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

i Henrietta
tisztviselő